

KLUB ZHÝRALCŮ

SVŮDNÝ POHLED

SARA CATE

SVŮDNÝ POHLED

Copyright © Eyes on Me, by Sara Cate, 2023

Všechna práva vyhrazena.

*Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu nakladatele.*

Translation © Jana Milotová, 2025

Cover © DOBROVSKÝ s.r.o., 2025

© DOBROVSKÝ s.r.o., 2025

ISBN 978-80-277-5785-5 (pdf)

SARA CATE

SVŮDNÝ POHLED

přeložila Jana Milotová

Garrett

„A tak jsem ji popadl za vlasy a oba jsme si to náramně užívali, ale pak jsem se jí podíval zpříma do očí a řekl: ‚Vykuř mi péro jako hodná holčička.‘ Než jsem se stihl vzpamatovat, napřáhla se a dala mi pěstí přímo do oka,“ zasténá Emerson.

„Kurva!“ zakleju s úšklebkem.

„Sakra!“ zasměje se Hunter.

Chudák Maggie se na Emersona dívá vykulenýma očima a se zděšeným výrazem. „Myslím, že se jí to moc nelíbilo.“

Podívám se na svého nejlepšího přítele. Právě si k tváři tiskne pivo, aby ztlumil bolest z obrovského fialového monoklu, který se mu skví pod okem. Nemůžu si pomoci a zasměju se. Dal bych cokoli, abych to viděl. Umím si ho v té situaci živě představit – mohutného chlapa, co si myslí, že má pod rukama povolnou ženskou, která mu ovšem vzápětí jednu vrazí.

Je škoda, že si spolu trochu neužili – že nevěděli, ještě než se do toho pustili, že se jejich sexuální představy diametrálně liší.

„Totiž... myslel jsem, že nám to spolu klope,“ řekne. „Vypadala, že je ochotná ledacos vyzkoušet, a připadalo mi, že ji

to vzrušuje, ale nejspíš jsem se spletl. Zjevně nebyla fanyнка sexuálního ponižování.“

Naprostu chápu, jak se cítí. Když jsem si naposled domů přivedl holku a pokusil se zabrousit do něčeho víc než klasického sexu, nedopadlo to úplně dle mých představ. Když si jsem chtěl sebe a jednu holku při sexu natočit – ale bylo z toho naprosté fiasko. Další holku jsem poprosil, aby přede mnou masturbovala a nechala mě, abych se díval – další fiasko. Jednu jsem se pak pokusil uspokojit prsty na veřejnosti v baru, kde na nás nebylo vidět a nikdo nás při tom nemohl přistihnout – zase fiasko.

Připadal jsem si jako nějaký úchyl. Jako by se mnou něco nebylo v pořádku, protože chci zkusit věc, co nezapadá do „normálu“. Jsem si jistý, že Emerson má ze své slabůstky pro sexuální ponižování stejný pocit.

Když už jsme se v podobných chvílích cítili dost sebejistě na to, abychom si opravdu řekli o něco, co chceme, bylo nám to upřeno a cítili jsme se jako zvrhlíci. Takže ano, chápu ho.

Proto jsem taky už tak dlouho s nikým nespal.

„Sakra, chlape,“ řeknu a mí přátelé na mě upřou zrak. „Škoda, že neexistuje způsob, jak dát lidi dohromady podle toho, jaké úchylárny rádi provozují.“

Všichni se zasmějí. Samozřejmě si myslí, že si dělám srandu – a obvykle by měli pravdu. Tentokrát ale ne.

„Myslím to vážně,“ přeruším je. „Jak úžasné by bylo, kdybys mohl potkat někoho, komu se líbí stejně ulitlé věci jako tobě? Nemusel bys nic skrývat ani se stydět za zvrhlé věci, ze kterých ti vlhnou kalhotky.“

„Jsi šílený, Garrette,“ prohlásí Hunter, ale já bouchnu pivem o stůl.

„To teda nejsem. Kdo z nás nemá choutky na neobvyklé praktiky, které chtěl vždycky vyzkoušet, ale bál se o to požádat? I když teď už je jasné, že Emersona se to netýká.“

Všichni se znovu zasmějí.

„No tak, myslím to vážně,“ pokračuju. Jen ať se smějí – já jejich historky znám. Víím, že mí přátelé mají pár divných zálib, ke kterým se nechtějí přiznat. „Určitě jste vyzkoušeli spoustu úchyláren, ale co je hlavní věc, o jakou byste si chtěli říct? Určitě něco takového máte, tak to vyklopte.“

„Ty první,“ odpoví se škodolibým úsměvem Maggie.

„Tak dobře.“ Napřímím se a kopnu do sebe zbytek piva, abych si dodal odvahy. „Rád se dívám.“

„Na co se rád díváš?“ zeptá se Hunter se skeptickým výrazem.

Pokrčím rameny. „Nejspíš na cokoli.“

„Takže by ses radši díval, jak si sex užívá někdo jiný, než si ho dopřál sám?“

Nikdy jsem o tom takhle nepřemýšlel, ale asi má pravdu. Přikývnu.

„Jsi šmírák,“ přisadí si Emerson a já se na něj podívám. Nezní překvapeně. Nikdy jsem si to pro sebe takhle nepojmenoval, abych zjistil, jaký z toho budu mít pocit, ale ten titul mi nevadí. Dává smysl a nejspíš na mě sedí.

„Co je na tom divného?“ zeptám se. „Bavíme se tu o něčem, s čím souhlasí obě strany. Nechodím po ulici a nešmíruru lidi za oknem, ale kdybych si našel holku, která by mi dovolila se na ni dívat, zatímco se uspokojuje... nebo má sex s někým jiným... Nevím, prostě mě to vzrušuje. Proč bych se za to měl stydět?“

„To bys neměl,“ odpoví Emerson a já poznám, že teď už mě bere vážně. V obličeji má svéhlavý výraz, který mi napovídá, že ho právě něco napadlo.

Přesně to potřebuju.

Abych řekl pravdu, posledních pár let bylo dost těžkých. V práci jsem krůček od výpovědi, a kdybych tam neměl tak dobré přátele, myslím, že bych odešel už před několika měsíci. Moje zaměstnání ze mě vysává duši a neustále musím plnit něčí cíle a představy, ačkoli je každá akce nakonec

vždycky propadák a přicházíme o peníze, aniž bychom je za-
investovali zpátky do společnosti.

V zábavním průmyslu pracuju moc rád. Zbožňuju večír-
ky a vzrušení z jejich plánování, ale poslední dobou přichá-
zím o motivaci chodit do práce, a dokonce i vstát z postele.
Potřebuju něco, pro co se ráno budu probouzet. Nějaký účel.

Takže vážně moc doufám, že nápad, který se teď rodí
Emersonovi v hlavě, je dobrý – protože to fakt potřebuju.

Když mi ráno zavolá, ještě pořád jsem v posteli. Emerson má
pro mě novinku – společnost, pro kterou pracujeme, zban-
krotovala a poslední čtyři roky našeho života právě skončily
na smetišti.

Než si ale začnu dělat hlavu z toho, co přijde, zeptá se:
„Nechtěl bys s námi začít podnikat na vlastní pěst?“

„Ehm...“ Ospale si promnu oči a podívám se na hodiny. Je
skoro jedenáct. „Jasně, určitě. Proč ne?“

„Co kdyby šlo o seznamku?“

Seznamku? Zamračím se a čekám, až mi to vysvětlí.

„Včera večer jsi mi vnukl myšlenku. To, jaks mluvil o kom-
patibilitě a různých úchylnkách. Myslím, že je to opravdu skvě-
lý nápad.“

Zadržím dech a čekám, až z něj vypadne něco víc – ne jen
nějaký přihlouplý nápad nebo nedomyšlený plán. Počítám
s tím, že Emerson řekne něco převratného, protože jestli ne,
tak nevím, co dál. Můj nejlepší přítel naštěstí nedělá nic jen
tak napůl. Když se pro něco nadchne, chce to dotáhnout až
do konce.

„Podle mě bychom do toho měli jít. Nejdřív bychom moh-
li spustit aplikaci, která by fungovala jako seznamka, ale ne
jen jako nějaká stránka nabízející sex na jednu noc. Chci, aby
to mělo prestiž. Mohli bychom tam mít členství pro VIP hos-
ty a služby, o které lidi doopravdy stojí. Nakonec by z toho
mohl vzniknout opravdový klub.“

„Noční klub?“ *Prosím, řekni ne.* Nemám energii starat se o další nudný noční klub.

„Erotický klub, Garrette. Exkluzivní. Místo, kde si lidi budou moct splnit nejšilenější sexuální představy. Bez mravokárců a jakýchkoli výčitek.“

Sakra. Posadím se na posteli a rozhlédnu se po neuklizeném bytě. „Co mám dělat?“

„Jde ti to s lidmi, Garrette. Potřebuju, abys byl tváří společnosti a chodil za mnou se všemi svými nápady. Je mi jasné, že už nějaké máš.“

„Dobře, jdu do toho.“

„Výborně.“

Vyskočím z postele, a zatímco si dělám kafe a připravuju se, nechám telefon na hlasitý odposlech. Emerson ze sebe sype další nápady a já na něj hrnu ty svoje. Pořád cítím podvědomou úzkost a strach, že na to nemám, ale jsem do toho tak zapálený, že se nemíním nechat odradit.

Emerson Grant mi věří a já ho nezklamu. Což znamená, že se nesmím nechat udolat. Nesmím dovolit svým pochybnostem, aby mě ovládly. Bude to skvělé. Náš klub bude skvělý. Musí být.

„Poslyš, Emersone,“ ozvu se, než zavěsíme.

„Ano?“

„Díky,“ řeknu a doufám, že to nezní moc trapně nebo pitomě.

„Nemusíš mi děkovat, Garrette. Byl to tvůj nápad.“

Možná má pravdu, ale potřeboval jsem jeho zápal a vůdčí schopnosti. Jak jsem řekl – posledních pár let se mi moc nedařilo a už mě to přestávalo bavit. Myslím, že nikdy nepochopí, jak moc pro mě tenhle podnik bude znamenat.

Protože Klub zhýralců mi zachrání život.

PRAVIDLO 1:

*Když jsi v erotickém klubu,
nečti si zprávy od mámy.*

Garrett

Jsou jen tři věci, co beru vážně – běh, oblek na míru a sex.

Tu poslední *musím* brát vážně – je to moje práce. Samozřejmě tím nemyslím *oddávat se* sexu, ale vědět o něm všechno, abych mohl těm, kteří ho provozují, a těm, kteří je při tom chtějí sledovat, poskytnout příjemný a vzrušující zážitek. Musím znát sebemenší detaily, které lidi vzrušují, díky nimž se v klubu cítí bezpečně a které je přimějí se vrátit. Tenkou hranici mezi tím, co je svůdné a co odpudivé. Musím vytvořit něco, co uspokojí jak muže, tak ženy.

Jinými slovy: vědět všechno o všem.

Zrovna teď sleduju krásný páreček v pokoji číslo sedm, který je ve všem naprosto dokonalý. Žena je připoutaná k posteli, a zatímco do ní muž zezadu přiráží tempem, které ji šíleně vzrušuje, na zlaté kůži se jí odráží slabé červené světlo. Z tohoto úhlu je vše perfektní, ale napadne mě, že bych mohl postel ještě asi o deset stupňů posunout doprava, aby se divákům naskytl lepší výhled na její tvář. Možná tomu nebudete věřit, ale to je přesně to, co lidé ve skutečnosti chtějí vidět... její tvář. Zračí se v ní vzrušení a nenasytnost, které v sobě mají trochu slasti i zhýralosti.

Bylo dobré rozhodnutí pozvat sem tyhle dva znovu. Viděl jsem je tu spolu před pár týdny a napadlo mě, že bych mohl motivovat páry, které k sobě lákají velký počet diváků, aby si znovu pronajaly pokoj pro voyeurů. Stačí je navnadit malou slevou na členství a pár dalšími VIP výhodami a oni přestanou váhat. Pak si mohou užít společně strávený čas v rudě osvětleném pokoji, kde se ona na hodinu může cítit jako prvotřídní prostitutka prodávající svou slast a on jako šťastný výherce.

Postarali se tu o vzrušující podívanou. On vkročil dovnitř v drazě vypadajícím obleku a nezbedně se na ni usmál, zatímco ona se snažila předstírat lhostejnost. Bylo to působivé a dav diváků jim to sežral. Beze zbytku.

Tedy, *dav* je trochu silný výraz. Je jich tu jen hrstka. Prostor pro diváky je oddělený závěsem, který právě shromážděné skupince poskytuje soukromí. Do chodby pro voyeurů nemůžeme pouštět velký počet lidí – když se snažíte sledovat něco intimního v davu sta dalších, kazí to zážitek. Koneckonců provozujeme podnik na úrovni. Nemůžeme tu mít spoustu nadržovaných chlápků, kteří si je pospolu honí, jako bychom byli nějaký špinavý obchod s pornem a v zázemí provozovali lascivní podívanou.

Proto jsem tady. Víím přesně, na co si dát pozor a jak by všechno mělo proběhnout, aby se nic nezvrtlo. Musí to vypadat přirozeně, ačkoli všechno tajně řídím ze zákulisí.

Dnes večer jde všechno jako po másle. U okna stojí osamocená žena, kouše se do rtu a přihlíží, jak jiná žena na posteli už zase vrcholí. Jeden pár stojí tak blízko u sebe, že nedokážu určit, jestli mu ona zasunula ruku do kalhot, nebo jí on sahá pod krátké šaty, případně obojí. Což znamená, že tu vládne dostatečné přitímní. Možná ale nechám trošinku ztlumit červené světlo... Vytváří odlesky na všem kovovém v pokoji a je rozptylující.

Celkově je ale energie v pokoji přesně taková, jaká má být.

V kapse mi zazvoní telefon, ale nevytáhnu ho ihned – mít tady nebo v jakémkoli jiném prostoru klubu telefon je proti pravidlům. A to i když jsem jedním z majitelů.

Pár v červeném pokoji už stejně končí, takže tiše vyklouznu ven z voyeurské chodby, projdu servisními dveřmi a vydám se do kanceláře. Jakmile se ocitnu v bezpečí jasně osvětlené chodby pro zaměstnance, vytáhnu z kapsy telefon.

Upozornění mi hlásí: *Máte novou zprávu od mámy.*

Skvělé. Zpráva od mámy chvíli poté, co jsem sledoval lidi, jak si to spolu rozdávají jako nějací divoši. Vsadil bych levé varle, že mě zase zve, abych ji a svého nevlastního otce navštívil na chatě u jezera.

Měl bys přijet. Tento týden je tu krásně.

Ha. Měl jsem pravdu.

Každý rok jezdí na chatu u jezera vzdálenou tři hodiny cesty odsud a každý rok mě zvou, abych jel s nimi. Kdyby jeho tříadvacetiletá rozmazlená dcera nejela taky, možná bych se nechal přemluvit. Takhle ale každý rok mámu zklamou se slovy *děkuju, ale nechci*. Tentokrát to nebude jiné.

Mia je jako trn v oku. Nejen že ji naprosto zbožňuje její otec, ale moje máma taky – posledních patnáct let k sobě přitahuje veškerou jejich pozornost a leze mi na nervy. Jsem moc starý na to, abych si teď stěžoval, že ji rodiče mají radši, takže mi dokonale stačí předstírat, že neexistuje.

„S kým si to píšeš?“ zeptá se mě přes rameno Hunter, zatímco stojím u dveří a dívám se na telefon.

„S mámou.“

Trhne sebou a pokračuje dál v chůzi. „Vážně nechutné, kámo. Pořád je slyšet, jak za zdí šukají.“

„Cože? Případá ti to divné?“ zasměje se.

„U tebe ne. Vyříd' jí, že ji pozdravuju,“ řekne, vydá se dál dlouhou chodbou, a když zatočí ke kanceláři, zmizí mi z dohledu.

„Teď nevím, jestli to měl být kompliment, nebo jsem podle tebe úchyl,“ vykřiknu. Můj hlas se rozlehne chodbou a v dálce zaslechnu, jak se Hunter směje.

Vtípky mezi mnou a mými třemi kolegy jsou jedním z důvodů, proč tuhle práci tak miluju. Krásně spolu vycházíme a vždycky je s nimi sranda. Občas je to trochu stresující, ale nikdy depresivní nebo vážné.

Přesně tak se mi to líbí.

Skoro zapomenu, že jsem byl v půlce konverzace s mámou, ale pak mi v ruce zabzučí telefon a připomene mi to.

Už několik let jsi u jezera nebyl.

Pomyslím na to, jak ji znovu zklamu, a zmocní se mě provinilý pocit. Na druhou stranu mám opravdu spoustu věcí na práci a není pro mě tak jednoduché klub na několik dní v kuse prostě opustit. Riskuju, že přijdu o setrvačnost a energii, které potřebuju, aby tu všechno šlo jak na drátkách. Neotřelé nápady, kreativní projekty, nové akce, budoucí klienti a veledůležité nabídky pro VIP členy... Mám toho na svých bedrech hodně a nemůžu riskovat, že se něco pokazí. Ani na vteřinu.

Popřemýšlím o tom, odpovím mámě.

Měl bys přijet. Mia se tu bez tebe nudí.

Upřu oči na telefon a zasměju se. Poslední, co moje nevlastní sestra cítí, je nuda z toho, že tam nejsem. Možná tam má klid. Nepochybně si v mé nepřítomnosti užívá naprostou pozornost našich rodičů. Ale poslední, co cítí, je nuda.

*Zní to lákavě, odpovím. Ale kdybych chtěl, aby na mě někdo
každých deset vteřin syčel, pořídil bych si kočku.*

Nebud' na ni tak zlý.

Ha. Zlý? S Miou jsme na sebe zlí od okamžiku, kdy jsme se před deseti a půl lety potkali. Tehdy jí bylo osm a mně něco přes dvacet. Vzhledem k tomu, že nás dělilo třináct let, neměl mezi námi vzniknout žádný problém, ale zatímco Mia vyrůstala, vždycky si našla způsob, jak mi neustále lézt na nervy. Chová se jako rozmazlený spratek, který není spokojený, pokud mě svou přítomností neustále nemučí.

Naštěstí se rozhodně nehodlám nechat zahanbit a jí už není osm.

Krom toho vím, že by tě moc rád viděl Paul.

Sakra. Teď do toho ještě míchá Paula. Můj nevlastní táta se posledních pár let střídavě léčí s rakovinou močového měchýře. V jednu chvíli mu nic není a v další z mámy vypadne něco takového. Dělán si kvůli tomu starosti. Měl bych je navštěvovat častěji a udržovat s nimi kontakt, aby věděli, že mi na nich záleží, ale mám toho zkrátka moc na práci.

„Sejdeme se v baru?“ zeptá se Hunter, když se zase vrátí. Přestanu se soustředit na telefon. „Tenhle týden má na klub dohlížet Maggie.“

„Á... abych byl zase jediný nezadaný chlap ve skupince? To zní lákavě. Předpokládám, že si Drake určitě přivede úlovek týdne.“

„Nejsem si jistý, jestli tenhle týden nějakou má,“ odpoví Hunter. „Takže ho budeš mít pro sebe.“

Zakloním hlavu, zvednu obočí a přinutím se nepatrně usmát. Drake, Hunterův nejlepší kamarád a stavbyvedoucí klubu, je známý sukničkář, a když si s sebou nějakou

nepřivede, po méně než pěti minutách u stolu zcela jistě vyhlásí lov na jakékoli nezadané holky u baru.

Ve čtvrtek se scházíme na drink už deset let, ale vážně nemám sílu na další večer v párech. Musím to zase odřeknout. Od té doby se toho hodně změnilo. Když si Hunter vzal Isabel, nevadilo mi to, protože jsem pořád měl Emersona. Ten se teď ale šťastně zapletl se svou sekretářkou Charlie – což mi nevadí. Mám z toho radost. Opravdu.

♦♦♦

Jakmile ale otevřu dveře baru, který navštěvujeme každý čtvrteční večer, z výjevu před sebou začnu být trochu zahořklý. Muž, ke kterému jsem téměř deset let vzhlížel a kterého jsem zbožňoval, se před zraky všech cucá s dvacetiletou holkou. Je to, jako by seděli v poslední řadě kina.

„To by stačilo,“ zasténám, když přistoupím ke stolu a všimnu si, že můj nejlepší přítel a jeho nová a velmi mladá přítelkyně vzdávají větší hold svým ústům než drinkům před sebou.

Charlotte se začervená a odvrátí od Emersona tvář.

„Sakra, omlouvám se,“ řekne Emerson a zvedne svůj drink. „Myslel jsem, že se díváš rád.“

Obrátím oči v sloup. „Rád se dívám na sex,“ upřesním. „Ne na romantické pusinkování.“

Charlie vykulí oči a předkloní se. „Počkej, to je tvoje... úchylka?“

„Úchylka?“ zeptám se.

„Jo... úchylka.“

Zasměju se. Podle mě to moc zjednodušuje, ale ať je po jejím. „Nejspíš by se to tak dalo říct. Rád šmíruju, ale měl jsem za to, že už to víš.“

Pokrčí rameny. „Jen jsem to chtěla slyšet od tebe.“ Zvedne svou kalnou IPU a usrkne si. Chvilku na ni zůstanu zírat.

Charlotte je jedna z holek, které se nedrží nijak zpátky. Jestli má konverzační filtr, nejsem si jistý, že ví, jak ho použít. Neřekl bych, že to mého nejlepšího kamaráda bude přitahovat, ale právě se na ni dívá s nejzamilovanějším výrazem, jaký jsem v jeho samolibém obličejí kdy viděl.

Je těžké to brát vážně a vlastně ani nic takového nedělám. Asi jsem cynik, ale zamilovat se musí být ta nejhloupější věc, co člověk může udělat. Uznávám, že Emerson vypadá šťastně, ale upřímně – jak dlouho si myslí, že mu to vydrží? Užij si sex a náklonnost teď, kamaráde, protože za pár let jí nejspíš budeš lézt na nervy tím, jak žvýkáš, a budeš si přát, abys se mnou pořád mohl chodit do klubu.

Jednoduše nevěřím, že jakmile poznáte něčí hlubší a temnější stránku, budete ze sebe pořád chrlít tyhle romantické žvásty. Lidé jsou strašně nedokonalí a vztahy by měly být co nejkratší – nebo jako v mém případě vůbec žádné.

A ne, neříkám to jen proto, že *žárlím*. Naprosto mi vyhovuje zachovat si ničím nezkalenou mysl, aniž bych se musel vzdát rozumu pro pár mladých koziček a široký úsměv. Jen to, že si můj nejlepší kamarád nechal pomotat hlavu, neznamená, že to udělám taky.

Charlotte postaví pivo zpátky na stůl a přimhouří na mě oči. „Znamená to, že se chceš dívat na nás?“

Emerson se zasměje, ale já se ze všech sil pokusím nereagovat. „Z přítelkyň mých kamarádů jsi první, co se mě na to ptá. Pořád čekám, až mi to nabídnou Isabel s Hunterem,“ zašpásuju.

„Jen na tu otázku odpověz.“ Opře se rukama o stůl a upře na mě vyzývavý pohled.

Chvilku se nad tím zamyslím. Nedělal bych to proto, že chci vidět svého přítele nahého nebo se dívat, jak s touhle holkou šuká. Dělal bych to kvůli jejich vzájemnému působení. Rád vidím, jak se lidi během sexu vyjadřují, jak se pohybují, jak znějí a jak vrcholí. Sex není nikdy stejný a nezáleží

na tom, kdo ho provozuje. Porno do toho nepatří – je moc hrané a nepřirozené. Takže ano, rád se na lidi dívám, protože je to asi ta nejzajímavější věc, kterou můžete mezi dvěma (nebo více) lidmi vidět.

„Neodmítl bych. Vážně mi to nabízíš?“

„Ne,“ přeruší mě Emerson a já se zasměju.

„To nic. Jediné, co musím udělat, je přistihnout vás v ten správný večer v klubu,“ odpovím. Emerson se neubrání nepatrnému úsměvu.

„Pravda,“ odpoví Charlotte.

Hunter, Drake a Isabel dorazí do baru pozdě jako vždycky. Zatímco se jich všech pět zdraví a začínají se spolu bavit, cítím, jak se odtahuju. Zase.

Poslední dobou se to děje celkem často a jsem si jistý, že si toho všimli.

Pravdou je, že bych radši zůstal doma, kde se můžu rochnit ve své osamělosti, místo abych seděl v přečpaném baru pod zvědavými pohledy svých nejlepších přátel. Vytáhnu z kapsy telefon a čekám na e-maily a zprávy, které nepřicházejí. Skoro si přeju, aby se v klubu něco stalo, a já tak měl cokoli jiného na práci.

Jsem ale dobrý parťák, takže zůstanu na další rundu a ze všech sil se snažím smát všem vtipům, a dokonce jich i pár říct. V jedenáct už jsem ale doma a měním oblek od Toma Forda za levné flanelové pyžamo. Lehnu si do postele a začnu vážně zvažovat, jestli se nepřihlásím na jeden z těch chatů se sexy mladými holkami. Tedy... nepovyšuju se nad to. Už jsem to vyzkoušel... samozřejmě v rámci průzkumu.

Ale není to skutečné. Už vůbec nic mi nepřipadá skutečné.

PRAVIDLO 2:

*Když už se neplánovaně
zamiluješ do svého
nevlastního bratra, nedej to
na sobě znát. Nikdy.*

Mia

„Co přesně bys dělal, kdybys tu teď byl?“

Šedovlasý muž na obrazovce se zasměje hlubokým chraptavým hlasem. „Zlato, cítila by ses se mnou nádherně.“

„Vážně?“ zeptám se. „Jak? Řekni, co přesně bys dělal.“

„A budeš při tom masturbovat?“ zeptá se a nepatrné zachvění v jeho hlase mi prozradí, že je nervózní.

„Jestli chceš,“ odpovím. Ležím na modrém sametovém gauči, který se nachází v suterénu chaty u jezera. Ve skutečnosti to není moc pohodlné, ale kamera mě snímá pod skvělým úhlem a barva pohovky dokonale kontrastuje s mou bledou pokožkou. Mé dlouhé platinově blondaté vlasy jsou rozprostřené kolem mě a na sobě nemám nic než černou krajkovou podprsenku s kalhotkami, které se tomuhle klientovi líbí nejvíc. Nabízel mi, že mi jich koupí celou skříň, ale pokaždé jsem ho odmítla. Nerada přijímám od klientů dárky, protože bych měla pocit, že jim něco dlužím.

ŠéfG1963, který mi prozradil, že se ve skutečnosti jmenuje Gregg, si odkašle. Je nervózní. V téhle části je vždycky

nesmělý, ale vím, že se mu to líbí. Má talent na oplzlosti a radši by mi všechno popsal, než abych mu řekla, co se líbí mně. Pokaždé, když jsem se o to pokusila, mě přerušil.

„Tedy... nejdřív bych začal lízat tvoje perfektní růžové bra-davky, holčičko.“

„Tyhle?“ zeptám se a stáhnou si lem podprsenky, abych mu poskytla ničím nerušený výhled na má prsa.

„Přesně tak,“ zavrčí. „Pak bych –“ Zaslechnu klepání na dveře jeho kanceláře a hlas nějakého chlapa v pozadí. Gregg na dotyčného vzhledne. Počkám a stáhnou si podprsenku zpátky přes prsa, aby chlap, který právě vešel do Greggovy kanceláře, nedostal podívanou, za kterou nezapltil.

Gregg se obrátí zpátky ke mně s omluvným výrazem ve tváři. „Dneska to budeme muset zkrátit, holčičko.“

Trucovitě na něj vyšpulím rty. „Ale vždyť jsme zrovna začali s mojí oblíbenou částí.“

„Já vím, ale musím se postarat o pár investorů a peníze nepočkají, zlato.“

Pokusím se vypadat co nejvíc zklamaně, posadím se a podívám se přímo do kamery laptopu. „Zítřek ale pořád platí?“

„Za nic na světě bych si ho nenechal ujít,“ odpoví. „Tvůj krásný úsměv mi vždycky zvedne náladu.“

Jen za tenhle komentář ho odměním širokým úsměvem s dólíčky na tvářích a kousnu se do rtu, protože bohužel vím, že to myslí upřímně. Gregg je jedním z mých stálých zákazníků a možná má peněz jako želez, ale z toho, že většinu našeho společného času tráví na chatu a vykládá mi o svém dni a práci, je zřejmé, že jsem asi jediný člověk v jeho životě, který ho doopravdy poslouchá.

První půlhodinu vždycky strávíme tím, že si povídáme a on vyjmenovává místa, kam by mě *moc* chtěl vzít, nebo všechno, co by se mnou chtěl dělat. Věnuju mu veškerou pozornost. Pak se obvykle dostaneme k erotice, pokud nás tedy nepřeruší jeho práce.

Taková je většina mých klientů – stejnou měrou touží po upřímné konverzaci i erotickém rozptýlení. Většině z nich schází pozornost a zoufale touží po spojení a něčem trochu riskantním.

Zpracovala jsem na svých schopnostech, abych na obrazovce nezněla jen provokativně, ale taky jako by mi na klientovi záleželo.

Dobře, to zní trochu bezcitně. Ve skutečnosti mi na nich opravdu tak trochu záleží – lépe řečeno, dostávám za to zapláceno.

Jakmile zavěsím, začnu přemýšlet, jestli si znovu nezapnout kameru a nepokusit se najít další VIP žádost o chat s videem, ale nakonec následující hodinu strávím tím, že si na telefonu procházím tumblr.

Táta s nevlastní mámou jsou se svými přáteli na člunu a nechali mě doma samotnou, takže můžu nerušeně pracovat.

K jezeru jezdíme každé léto, a ačkoli je mi třiaadvacet a jsem dost stará na to, abych si mohla dovolit vlastní bydlení, vždycky se sem ráda vydám. Je mi jasné, že bych asi měla pařit v Cancúnu nebo ve Vegas se svými vrstevníky, ale to opravdu není můj styl. Ve skutečnosti se cítím pohodlněji tam, kde jsem.

Rodiče žijí, jako by jim děti už vylétly z hnízda, ačkoli jsem se ještě nikam neodstěhovala. To znamená, že jsou často pryč, nedělají si o mě starosti a dopřávají mi veškeré soukromí a přístup k Wi-Fi, které potřebuju.

Vydělávat si jako holka před kamerou je pro mě celkem nové. Dostala jsem se k tomu loni na podzim, když mi moje kamarádka z kurzu kosmetiky, ze kterého jsem nedávno odešla, prozradila, na kolik si přijde, aniž by musela kamkoli chodit. Jsem společenská a vždycky jsem ostatní ráda provokovala, takže mě napadlo, že by to pro mě mohlo být dokonalé.

Nejdřív jsem se při flirtování s cizími muži cítila trapně – obzvlášť proto, že jsem se styděla za své tělo. Vždycky jsem si myslela, že tahle práce je vhodná pro extrémně štíhlé a vypracované holky, které mají dost sebevědomí na to, aby si na pláži vykračovaly v miniaturních bikinách. Já ale mezi stehny nemám mezeru a moje prsa jsou sice plná a měkká, ale takový mám i zadek.

Rychle jsem však zjistila, že určitým chlapům se přesně tohle líbí. Některým z nich se to *hodně* líbí.

Brzy jsem díky svlékání a masturbaci před muži získala víc sebevědomí ohledně svého těla. Musím se smát, když si vzpomenu na první videohovor. Byla jsem tak nervózní, že jsem se zdráhala ukázat sebemenší kousek kůže mezi nohama, zatímco teď se je před kamerou vůbec nestydím roztahnout.

A jistě, tímhle způsobem si vydělávám dost velké peníze. Zároveň se ale nemůžu nabažit pocitu, který z toho mám, ačkoli nedokážu vysvětlit proč.

Teď je to moje práce. Flirtuju, předvádím trochu striptýzu, masturbuju, a když se zadaří, dokonce i vyvrcholím. Pak mi za to klienti zaplatí. Na co si můžu stěžovat?

Hodím na sebe něco slušnějšího než černé spodní prádlo a vydám se nahoru. Zrovna si v kuchyni připravuju ledovou kávu a moje pětiletá černá kočka Betty se mi proplétá mezi nohama, když mi zazvoní telefon. Shlédnu na něj, a jakmile u příchodzího videohovoru spatřím jméno svého nevlastního bratra, zarazím se.

Proč mi Garrett proboha volá?

Z čiré zvědavosti to zvednu a opřu telefon o obklad za linkou, aby na mě viděl, zatímco si budu připravovat kofeinový nápoj s karamellem.

„Nezavěšuj,“ řekne, jakmile nás to propojí.

„Dobře...“ Podívám se na telefon a všimnu si, že je bez trička, potí se a má červené tváře a mokré vlasy. Kolem krku

mu visí bílý ručník. Přinutím se odvrátit zrak. „Co se děje?“ zeptám se a pokusím se zachovat přátelský tón, ačkoli Garrett se ke mně celý můj život chová jako idiot. Proč by ke mně měl být milý, když mě místo toho může mučit?

Táta si nemohl vzít někoho s hodným synem. Ideálně taky ošklivým. Proč jsem měla takovou smůlu, že jsem skončila s nevlastním bratrem, který je naprostým opakem těchhle dvou věcí?

„Jak se má tvůj táta?“

Tak tahle otázka mi zamotá hlavu. Ví, že táta se už dva roky pere s rakovinou, ale nikdy ho to nepřimělo, aby zavolal nebo se u nás stavil. Tak proč teď?

„Ehm... asi pořád stejně.“

„Co piješ?“ náhle změni téma.

„Ledovou kávu,“ odpovím se rty kolem kovového brčka.

„Pochybuju, že bys potřebovala víc energie.“

„Voláš jen proto, abys mohl kritizovat můj životní styl?“ vyštěknu na něj.

Vezmu telefon do ruky a odnesu ho s displejem otočeným k sobě na balkon ve třetím patře. Zrovna zapadá slunce a je tu nádherný výhled – o což ani jeden večer nehodlám přijít. Někdy si sem dokonce přinesu kameru a nechám své sledující, aby se dívali, jak relaxuju a popíjím kafe, zatímco nad jezerem zapadá slunce.

Tehdy mi obvykle začnou psát úchylové, že mě chtějí plácnout přes prsa, přehnout si mě přes zábradlí nebo něco podobně vulgárního, ale já si jich nevšímám. Tuhle chvíli mi nemůže nikdo zkazit.

Na balkoně si opřu telefon o květináč na stole a místo toho se nechám pozorovat svým nevlastním bratrem. Jediný rozdíl je, že ho taky vidím, a jakmile se podívám na telefon, všimnu si, že si o něco telefon taky opřel, protahuje se a přes celý displej mi dopřává výhled na tónované svavly pod svojí dokonale opálenou kůží. Pohled mi sklouzne

k proužku tmavých chlupů vedoucích dolů mezi jeho vyrýsovanými břišáky až ke krtašům –

„Posloucháš mě vůbec?“

„Ano,“ zalžu.

„Tak co jsem teď říkal?“

„Něco o tom, že... poběžíš další maraton nebo tak.“

Odfrkne si a zakrouť oči. „Ptal jsem se, jak se máš s mámou a tátou u jezera.“

„Nudím se,“ odpovím.

„Nejsi trochu moc stará na to, abys trávila léto s rodiči?“ zeptá se nenuceně.

„Nezávid, že můžu pracovat na počítači a trávit tu léto zdarma. Stejně tu nikdy nejsou. Buď vyrazí do kasina, nebo s přáteli na člun, nebo dělají bůhvíco.“

„Pořád zadáváš data do databází?“ zeptá se škádlivým tónem.

„Přesně tak,“ odpovím. Samozřejmě, že nikde nevytrubuju, že si vydělávám odhalováním intimních partií na internetu. Váže se k tomu spousta stigmat.

Nemluvě o tom, že by to Garrett nikdy nenechal plavat. Kdyby na to přišel, použil by to jako nástroj k mému ponižování. Už tak je dost těžké dělat erotická představení před kamerou. Nepotřebuju, aby mě za to můj kreténský nevlastní bratr šikanoval.

Na druhou stranu by mě zajímalo, jak by na to zareagoval. Popravdě řečeno, Garrett je jediný člověk, kterému bych o své práci chtěla říct. Kdybych to udělala, možná by mě začal vnímat jako ženu, a ne jako rozmazlenou malou sestru. Ne že bych někdy měla šanci svého bohatého, vypracovaného a krásného nevlastního bratra zaujmout, ale skoro si přeju, aby viděl, jak se před kamerou předvádím. Zčervenám při pouhé představě, že Garrett přihlíží, jak před displejem roztahuju nohy. Pak by mě už určitě vnímal jinak.

Jen doufám, že by ho to víc vzrušilo, než znechutilo.

„Takže dorazíš?“ zeptám se nenuceně. Nezním moc nedočkavě? Zkontroluju displej, abych viděla jeho reakci, ale pořád se protahuje.

„Klub jsme otevřeli teprve před třemi měsíci. Nemůžu si už teď vzít týden dovolené, abych si udělal výlet k jezeru.“

„Tak se stav na víkend. Jen na pár hodin.“

„Proč tak moc toužíš po tom, abych přijel? Myslel jsem, že mě tam nechceš. Copak nejsi na chatě ráda sama, když rodiče zmizí v trapu?“

S Garrettem jsme spolu nikdy nevycházeli. Oba jsme soutěživí, máme cynický smysl pro humor a téměř nic nebereme vážně. Situaci komplikuje i to, že když se naši rodiče vzali, bylo mi osm a jemu jednadvacet. Lézt mu na nervy byl jediný způsob, jak získat jeho pozornost.

K jezeru s námi jezdil každé léto, ale asi před deseti lety prostě... přestal. Jsem si celkem jistá, že to bylo kvůli mně.

„To je jedno, mně na tom nesejde,“ vyštěknu trochu moc prudce.

„Sakryš. Co tě kouslo do zadku?“

„Jen jsem se ptala. Buď přijď, nebo ne, mně je to úplně jedno. Jen mě napadlo, že bys možná rád viděl tátu, než to s ním půjde z kopce.“

„Vážně? Tobě jde o tátu? Protože před chvilkou to znělo, jako bys mě jen chtěla vidět.“

„Nechci,“ odpovím tvrdohlavě.

„Jsi si jistá? Protože flirtovat s nevlastním bratrem je trochu zoufalé. To je tak těžké najít kluka, který by s tebou chodil?“ Na tváři se mu objeví rozverný úsměv, který nenávidím, protože ho používá, aby mě ještě víc rozčilil.

„Já to zavěším. Proč se chováš jako takový idiot?“

Zasměje se. „Líbí se mi, jak tě to vždycky rozpálí do ruda. To přece starší bráchové dělají.“

Pokusím se zamaskovat, že ve mně jeho předposlední věta vzbudila určité skryté pocity. Rychle od něj odvrátím zrak.

Garrett *není* můj starší brácha. Nikdy jím nebyl, ale od chvíle, kdy se naši rodiče vzali, se tak schválně choval. Jako by sobě i mně chtěl připomenout, že jsme příbuzní, ať už nám v žilách koluje stejná krev, nebo ne.

Takže se kousnu do jazyka, protože nemůžu říct to, co opravdu chci. Nemůžu mu prozradit, že bych byla vážně moc ráda, kdyby sem přijel a strávil se mnou nějaký čas. Nesmím mu říct, že k němu chovám city, protože Garrett všechno zlehčuje. Nebere vážně ani mě. Kdyby se dozvěděl, co ve skutečnosti cítím, nikdy by mě nenechal zapomenout, že jsem přiznala, že jsem do něj šíleně zamilovaná.

Takže to skrývám pod sarkasmem a strojenou nenávistí. „Sbohem, Garrette,“ zamumlám a zavěším.

Hned ale nevstanu. I poté, co slunce zmizelo za stromy, tam sedím a nechávám se zahltit pocitem osamění. Ve skutečnosti nejsem o nic lepší než kterýkoli z mých klientů.

Jednou se přes Garretta ale přenesu. Musím. Pravdou totiž je, že mě Garrett vnímá jako svou mladší sestru, zatímco on je pro mě životní láskou.

PRAVIDLO 3:

*Nestahuj si v opilosti
žádné aplikace.*

Garrett

HolkaNaFlirt – sexy holky nonstop
JenSeDívej: nejchlípnější holky na internetu
PoprsníHlídky... ženy, které čekají jen na vás.

Zatímco se probírám různými stránkami, musím potlačit zasténání. Je to trapné... a jsem skoro úplně opilý, takže jsem spolkl hrdost a dal se do hledání. Chvilku jsem přemýšlel nad tím, že bych si přivolal taxík a zajel do klubu, abych se podíval, jestli se na veyeurské chodbě neděje něco vzrušujícího, ale právě teď nechci vidět, jak to spolu dělá nějaký pár.

„Sakra, to je tak zoufalé,“ zamumlám a kliknu na první stránku, co nevypadá tak moc úchylně. Už jsem na ni zavítal, když jsem hledal inspiraci pro klub. Nápad jsem sice brzy zavrhl, ale jednu dobu jsem přemýšlel nad tím, jak jedno z těchto představení upravit na živý zážitek pro klienty. Nakonec jsem si to ale nedokázal úplně představit. Jak by to vůbec fungovalo? Postavili bychom holky na jeviště s hromadou vibrátorů a dild a shromáždili kolem nich diváky?

Ne, znělo to hrozně. Jsem si jistý, že by to někdo dokázal zrealizovat, ale já to nebudu.

Na rozdíl od minula se právě teď přihlašuju, abych se bezostyšně pobavil a snad i s někým navázal trochu toho lidského kontaktu.

Aplikace je vkusnější, než jsem si původně myslel. Elegantní a svůdná – ne jako na první pohled zjevně vulgární pornostránky. Ve skutečnosti se víc podobá běžným sociálním médiím. Začnu procházet seznam holek, které jsou zrovna teď online, a na pár z nich kliknu.

První z nich je nádherná Asiatka. Sedí na herní židli, na uších má nasazená obrovská sluchátka a v rukou drží něco, co vypadá jako ovladač na videohry. Nemůžu si pomoci a zasměju se. Dívá se na ni přes deset tisíc uživatelů, a to je obléčená od hlavy k patě a hraje.

Dobře, jedeme dál.

Další dívkou je vlnadná zrzka vařící doma v kuchyni. Tahle je trochu víc sexy – kamera ji natáčí odněkud shora a v ostřím HD rozlišení mám dokonalý výhled na její prsa v push-up podprsence a hlubokém výstřihu tílka. Zatímco vaří, klábosí s diváky a pravidelně odpovídá na otázky a komentáře, které jí posílají.

Je příjemné se na ni chvilku dívat a ztratit se v nepatrných pohybech jejích dlouhých upravených nehtů, když krájí zelninu a přehazuje si vlasy přes rameno.

Po pár minutách to ovšem ztratí své kouzlo.

Kliknu na živé video na profilu ZlobiváKočička214 a otevřu už páté pivo za večer. Na videu se mi naskytne detailní výhled na roztomilé růžové nehty na nohou spočívajících na dlaždicové podlaze. V pozadí zaslechnu dívčí hlas. Opřu se o gauč.

„Tenhle odstín se mi líbí víc než ten předchozí. Co myslíte?“

Zarazím se s plechovkou na půl cesty k ústům. *Ten hlas.* Je mi nějak zvláště povědomý.

Dívka telefon o něco opře, záběr kamery se změní a dořeje mi a sedmnácti tisícům dalších výhled na její tělo. Na

sobě má krátké žluté tričko a černou sukni, mezi nimiž se skví její měkká bílá kůže.

Mám zpomalený mozek – nejspíš kvůli pivu. Nemůžu odvrátit zrak od toho, co právě vidím. Důvěrně známé oblečení na důvěrně známém těle spolu s důvěrně známým hlasem.

„Co to...“ vykotám, ještě než se na kameře objeví dlouhé světlé vlasy a obličej. *Její obličej*. Roztomilá brada s dolíčkem, kulaté tváře, které při úsměvu téměř spolknou její velké modré oči, a plné, krásně tvarované rty, na něž si nanasla kávově zbarvenou rtěnku.

Pivo mi spadne do klína a studená napěněná tekutina mi vystříkne na holou hrud' a flanelové pyžamové kalhoty.

„Sakra!“ vyštěknu, pustím z ruky telefon, zvednu plechovku z gauče a postavím ji na konferenční stolek. Odběhnu do kuchyně pro utěrku a začnu se sušit, zatímco pořád zírám na telefon, který hraje z podlahy a plní celý pokoj hlasem mé nevlastní sestry.

Mia? To snad ne.

Ignoruju rozlité pivo, které se mi vsakuje do látky na gauči, přejdu zpátky k telefonu a opatrně se podívám na displej, jako by mě snad mohla vidět – což nemůže. Čekám, že se mi správi zrak, protože tohle přece *nemůže* být pravda.

Je to jen holka, která je Mie zvláštním způsobem podobná.

Pak ale dívka zakloní hlavu a zasměje se – hlubokým řehotem, který je vždycky trochu hlubší než její běžný hlas.

Jo, není pochyb o tom, že je to Mia.

Konečně seberu odvahu, zvednu telefon z podlahy a začnu zírat na svou sestru.

Není to tvoje sestra, pitomče.

Totíž... nemůže mi být jedno, že se takhle předvádí na internetu? Stejně je to rozmazlený spratek a rozhodně mi do toho nic není.

Rychle vyskočím z živého videa a projdu si seznam pár dalších holek před kamerou, ale neodbytná myšlenka na mou

třiadvacetiletou nevlastní sestru, která se teď odhaluje před všemi těmi úchyly, co si nejspíš myslí a říkají něco dost pochybného, mě natolik nahlodá, že se znovu připojím k jejímu videu.

Mia zrovna otevírá lahvičku světle růžového laku na nehty a dlouze vykládá něco o tom, jak si připadá spíš jako domácí putka než lvice salonů. Pak nám ukáže kořeněnou limonádu, co pije, a poprosí diváky, aby jí do komentáře napsali, co si dopřávají oni.

Nemůžu od ní odtrhnout oči. Je to opravdu ona... ale trošinku jiná než skutečná Mia. Před pár hodinami jsem si s ní volal a pokusím se vzpomenout, jak zněla, když mluvila se mnou, a jak zní teď. Když se bavila se mnou, byla trochu rozrušenější a výbušná. Když zrovna nic neříkala, kousala se do tváře.

Holka na displeji se od skutečné Mii trochu liší.

Na pozadí mám výhled do její ložnice. Kde sakra vězí moje máma s nevlastním tátou? Kdyby byli doma, tohle by přece nedělala – nebo snad ano?

Sakra! Co Mia proboha dělá před webkamerou?

Možná tahle živá videa natáčí jen tak pro zábavu, aby si trochu přivydělala. Nemůže za tím být víc. Určitě se na kamere nesvléká a nepředvádí žádné z nechutných, úchylných věcí, které po ní chce těch sedmnáct – ne, teď už jednadvaacet – tisíc lidí.

Na spodku displeje běží komentáře ostatních uživatelů – většina z nich je celkem neškodná. V aplikaci jsou nejspíš nainstalované filtry, které chlapům brání, aby se v komentářích chovali nepřístojně. Mám příležitost jí zanechat svůj, ale neudělám to. Po stranách si všimnu dalších tlačítek – jednoho, abych jí poslal zprávu, samozřejmě za poplatek, a dalšího, které slouží jako žádost o soukromý videohovor.

Určitě jde jen o předem dané nastavení. Mia nic takového nedělá.

Ne, ne, ne, ne, ne.

Mé opilé svědomí bojuje s potřebou ji chránit, protože přeci jen jde o mou mladší sestru. V hlavě se mi ale začíná rodit ještě něco dalšího... něco, co jsem si zatím nikdy nepřiznal, ale opakuje to pro mě dosud neznámá slova: moje, moje, moje.

Tahle dosud neidentifikovaná majetnická potřeba podnícená testosteronem mě nakonec přinutí stisknout palcem tlačítko *Požádat o soukromý hovor*.

Co... to proboha dělám?

Na Miině videu vyskočí zpráva, která mi sdělí, že si za soukromý hovor účtuje čtyři sta padesát dolarů za hodinu. Ani nemrкну a už mačkám zelené tlačítko *Pokračovat*.

Vyskakovací okénko zmizí a na kameře si všimnu, jak Mia sjíždí dolů pohledem ke spodní straně displeje, jako by si četla upozornění. O chvilku později svým divákům oznámí:

„Tak fajn, pánové, lak už mi uschnul, takže se pomalu vydám do postele. Hezky se vyspěte, cukrouškové! A moc nepijte!“

Za vteřinu mi zčerná displej.

ZlobiváKočička214 přijala vaše pozvání do soukromé místnosti. Chcete aplikaci povolit přístup ke kameře?

Povolit přístup ke kameře? Ne.

Chcete aplikaci povolit přístup k mikrofonu?

Tohle jsem si vážně moc nepromyslel. Ne. Mia mě nesmí vidět ani slyšet. Ani netuším, co jí chci říct, ale když jsem ji požádal o soukromý hovor, nejspíš jsem si představoval, že jí za tohle vynadám. Opravdu to ale chci udělat? Nebo chci jen zjistit, jak daleko je v těchhle soukromých hovorech ochotná zajít?